

Sygn. akt I.Ca 153/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Krzysztof Derda
Sędziowie	SO Cezary Olszewski SO Joanna Walczuk
Protokolant:	sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. M.**

z udziałem A. M. , L. M. (1) , G. Z. i B. J. L. (1)

o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku

na skutek apelacji wnioskodawcy Z. M.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 27 stycznia 2014r., sygn. akt I Ns 185/13

p o s t a n a w i a:

oddalić apelację.

Sygn. akt I Ca 153/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z. M. wystąpił o uzupełnienie postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 17 lutego 1988 r. w sprawie sygn. akt I. Ns. 72/88 w przedmiocie stwierdzenia praw do spadku po C. M. poprzez stwierdzenie, iż dziedziczy on w całości wchodzące w skład spadku gospodarstwo rolne położone w W..

Uczestniczka postępowania B. L. domagała się oddalenia wniosku podnosząc, iż w skład spadku po C. M. nie wchodziło gospodarstwo rolne, zaś grunty położone w W., które stanowiły własność poprzedników prawnych C. M. zostały znacjonalizowane w oparciu o przepisy dekretu z dnia 26 października 1945 r.

Uczestnicy postępowania G. Z. i A. M. nie zajęli żadnego stanowiska w sprawie.

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2014 r. wydanym w sprawie sygn. akt I Ns 185/13 Sąd Rejonowy w Suwałkach oddalił wnioski i orzekł, że zainteresowani ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił, że C. M., ostatnio stale zamieszkała w S., zmarła w dniu 02.07.1987 r. w W. jako żona z L. M. (1), pozostawiając po sobie następujące dzieci: B. J. L. (1), G. Z., A. M. i Z. M.. Poza wyżej wymienionymi innymi dziećmi, w tym przysposobionymi i pozamałżeńskimi, C. M. nie miała.

Żadne z dzieci C. M. nie zostało uznane za niegodne dziedziczenia. Nie odrzuciło też spadku po C. M., ani nie zrzekło się dziedziczenia po niej.

Postanowieniem z dnia 17 lutego 1988 r. Sąd Rejonowy w Suwałkach stwierdził, że spadek po C. M. zmarłym dnia 02.07.1987 r. w W., ostatnio stale zamieszkałym w S., na podstawie ustawy nabyła żona L. M. (1) w 1/4 części oraz dzieci: A. M., Z. M., G. Z. i B. L. po 3/16 części każde z nich.

C. M. był synem J. M., której bratem był z kolei L. S. żona z Z. S.. Postanowieniem z dnia 14 września 1976 r. w sprawie I Ns 746/76 Sąd Rejonowy w Jaśle stwierdził, że spadek po Z. S., zmarłej dnia 05. (...) w F., ostatnio stale zamieszkałej w F., nabył Skarb Państwa, zastrzegając jednocześnie że uprawnienie do dziedziczenia gospodarstwa rolnego po ww. posiadają: na podstawie testamentu z dnia 31.01.1973 r. J. L. (2) w 2/4 części i na podstawie ustawy O. S. i E. N. po 1/4 części. Natomiast postanowieniem z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie I Ns 444/11 Sąd Rejonowy w Leżajsku stwierdził, że spadek po L. S., zmarłym dnia 25.01.1969 r. w L., ostatnio stale zamieszkałym w L., nabyli: żona Z. S. w 1/3 części, siostra J. M. w 1/3 części i siostra J. L. (2) w 1/3 części. Z kolei postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie I N. 721/12 Sąd Rejonowy w Stalowej Woli stwierdził, że w skład spadku po J. M., zmarłej dnia 03.12.1977 r. w S., ostatnio stale zamieszkałej w S., na podstawie ustawy nabyły dzieci: W. D., Z. M. i C. M. po 1/3 części, w tym wchodzące w skład spadku gospodarstwo rolne. Wreszcie postanowieniem z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie I Ns 290/13 Sąd Rejonowy w Stalowej Woli uzupełnił prawomocne postanowienie tego Sądu z dnia 30 sierpnia 1990 r. w sprawie I Ns 280/90 w przedmiocie spadku po W. D. w ten sposób, że stwierdził, że wchodzące w skład spadku gospodarstwo rolne położone w W. na podstawie testamentu nabyła w całości D. D..

L. i Z. małż. S. byli właścicielami nieruchomości rolnej w obszarze tzw. K. S., składającej się z działek oznaczonych numerami geodezyjnymi (...) (o powierzchni 2,4990 ha) i (...) (o pow. 1,5 ha). Grunty te zostały następnie przejęte na rzecz Miasta W. na mocy dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy. Aktualnie nieruchomości wchodzące w skład dawnej K. S. odpowiadają działkom o następujących numerach geodezyjnych: (...) (częściowo), (...), (...) (częściowo), (...) (częściowo), (...) (częściowo) i (...) (częściowo). Z pośród gruntów wchodzących w skład dawnej K. S. jedynie część (odpowiadająca aktualnie części działki (...)) leżała poza granicami miasta stołecznego W. z 1945 r.; pozostałe leżały natomiast w granicach miasta stołecznego W. z 1945 r.

W dacie 02.07.1987 r. działki oznaczone numerami (...) (o łącznej powierzchni 0,0459 ha) miały przeznaczenie rolne i według zapisów widniejących w ewidencji gruntów stanowiły własność F. O. (z adnotacją „nie żyje”), a pozostawały we władaniu S. O.. Przeznaczenie rolne w dacie powyższej miały też działki (...) o łącznej powierzchni 0,7898 ha. W odniesieniu do tych działek w ewidencji gruntów brak było danych dotyczących właściciela, jako użytkownicy wskazani zaś byli L. i Z. małż. S. oraz J. R.. Natomiast odnośnie działek (...) w dacie 02.07.1987 r. obowiązywał perspektywiczny plan ogólny zagospodarowania przestrzennego m. st. W. zatwierdzony uchwałą nr 57 Rady Narodowej m. st. W. z dnia 06 grudnia 1982 r. Zgodnie z zapisami tego planu przedmiotowe działki zlokalizowane były w strefie funkcjonalnej (...) (...) o przeważającej funkcji przemysłowo-technicznej.

Z. M. z zawodu jest rolnikiem.

Sąd wskazał, że zgodnie z treścią art. 677 § 3 kpc jeżeli w postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku nie orzeczono o dziedziczeniu gospodarstwa rolnego, sąd wyda w tym przedmiocie postanowienie uzupełniające.

Poza sporem w sprawie niniejszej pozostawało, że w postanowieniu Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 17 lutego 1988 r. w przedmiocie stwierdzenia nabycia praw do spadku po C. M. nie orzeczono o dziedziczeniu gospodarstwa

rolnego. Powyższe wynika jednoznacznie z treści tego postanowienia. Rzeczą Sądu stało się zatem rozstrzygnięcie, czy postanowienie to – zgodnie z dyspozycją art. 677 § 3 kpc – winno zostać odpowiednio uzupełnione. Dla rozstrzygnięcia tego zasadnicze znaczenie miało zaś ustalenie czy w skład spadku po C. M. wchodziło gospodarstwo rolne. Właśnie wokół powyższej okoliczności zoscyłowała się oś sporu w sprawie niniejszej.

Przynależności gospodarstwa rolnego do spadku po C. M. wnioskodawca upatrywał w fakcie, że ww. był spadkobiercą do 1/3 części (w tym w zakresie gospodarstwa rolnego) po J. M. (swojej matce), która z kolei była spadkobierczynią do 1/3 części po L. S. (swoim bracie). Wnioskodawca twierdził przy tym, że wskutek dziedziczenia powyższych spadków C. M. stał się właścicielem (współwłaścicielem) gospodarstwa rolnego położonego w W..

Fakt dziedziczenia C. M. po J. M. w udziale powyżej wskazanym i fakt dziedziczenia J. M. po L. S. był w sprawie niniejszej niewątpliwy. Potwierdzają go bowiem prawomocne postanowienia w przedmiocie stwierdzenia nabycia praw do spadku po J. M. i po L. M. (2), wydane odpowiednio przez Sąd Rejonowy w Stalowej Woli w sprawie I Ns 721/12 i Sąd Rejonowy w Leżajsku w sprawie I Ns 444/11.

Nie można natomiast było podzielić poglądu wnioskodawcy, by wskutek dziedziczenia po J. M. i po L. S. C. M. stał się właścicielem (współwłaścicielem) gospodarstwa rolnego. Owszem, w oparciu o zaświadczenie Wydziału (...) Sądu Okręgowego w Warszawie (k. 86), kopię aktu notarialnego (k. 91-93), kopię zbioru dokumentów nr (...) SR dla Warszawy M. (k. 123-129), kopię zbioru dokumentów nr (...) SR dla (...) M. (k. 132-146) i zeznania świadka W.S. L. (k. 196-196v) można wnioskować, iż L. S. i jego żona Z. byli właścicielami gospodarstwa rolnego położonego w obszarze tzw. K. S.. Zwrócić jednak należy uwagę, że grunty wchodzące w skład tego gospodarstwa w roku 1945 w zdecydowanej części leżały w granicach m. st. W.. Wynika to jednoznacznie z adnotacji na mapie sytuacyjnej z lokalizacji granic nieruchomości K. S., przedłożonej jako dowód w sprawie przez samego wnioskodawcę. W związku z powyższym grunty te, na mocy art. 1 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze (...), z mocy prawa stały się własnością gminy (...) W.. Treść art. 1 dekretu (i jego dalszych przepisów) nie budzi przy tym żadnych wątpliwości co do skutku ex lege jak chodzi o przejście tytułu własności na gminę m. st. W. („W celu umożliwienia racjonalnego przeprowadzenia odbudowy stolicy i dalszej jej rozbudowy zgodnie z potrzebami Narodu, w szczególności zaś szybkiego dysponowania terenami i właściwego ich wykorzystania, wszelkie grunty na obszarze (...) W. przechodzą z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu na własność gminy (...) W.”). Skutek ten nastąpił przy tym – po myśli art. 12 ww. dekretu z dniem jego ogłoszenia, tj. z dniem 21.11.1945 r.

Sąd wskazał, że utratę własności gruntów wchodzących w skład tzw. K. S. przez L. i Z. małż. S. na rzecz gminy m.st. W. potwierdzają też dokumenty znajdujące się w zbiorze dokumentów nr (...) SR dla (...) M. (w szczególności decyzja z dnia 30.05.1977 r. o stwierdzeniu przejścia na własność Państwa nieruchomości położonej w obszarze tzw. K. S., oznaczonej numerem (...) k. 124-125) oraz dokumenty znajdujące się w zbiorze dokumentów nr (...) SR dla (...) M. (w szczególności kopia postanowienia o założeniu księgi wieczystej k.143-144 oraz kopia postanowienia z dnia 20 września 2001 r. o założeniu księgi wieczystej k. 145-146), a także pismo z dnia 25.04.1958 r. sygnowane przez L. i Z. małż. S., w którym to piśmie ww. ubiegali się o prawo wieczystej dzierżawy przejętych na rzecz gminy (...) W. gruntów, nierozparcelowanych jeszcze na inne podmioty, powołując się na art. 7 dekretu o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze (...), który możliwość taką przewidywał (k. 41) i wreszcie zeznania świadka W.S. L., które obdarzył Sąd wiarą jako że pochodziły od osoby z rodziną L. i Z. małż. S. spokrewnionej, utrzymującej z nią kontakty tak przed jak i po II wojnie światowej i z tej racji posiadającej miarodajne informacje o losach stanowiącego ich własność gospodarstwa rolnego. Zaznaczyć też godzi się, że również sam wnioskodawca przyznał, że L. i Z. małż. S. tytuł własności do swego gospodarstwa rolnego położonego w W. stracili na mocy powoływanego wyżej dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze (...)(vide: pismo pełnomocnika wnioskodawcy k. 39-40).

Dyspozycją dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze (...)objęta nie mogła zostać jedynie niewielka część gospodarstwa rolnego (...) małż. S.. Chodzi tu mianowicie grunt, który leżał w roku 1945 poza granicami (...) W. i obecnie – częściowo – zawiera się w działce oznaczonej numerem geodezyjnym (...) (vide: wykaz zmian gruntowych k. 90, adnotacja na mapie sytuacyjnej z lokalizacji granic nieruchomości K. S. k. 88). Rzeczą jednak w tym, że działka numer (...) ma powierzchnię 0,0585 ha (vide: wykaz zmian gruntowych k. 90), co oznacza, że

nie może ona być uznana za gospodarstwo rolne w rozumieniu kodeksu cywilnego. Zgodnie bowiem z treścią §1 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia takich gospodarstw rolnych w brzmieniu obowiązującym dacie śmierci C. M. (t.j. Dz.U. z 1983 r. Nr 19 poz. 86) za nieruchomość rolną uważa się nieruchomość o powierzchni nie mniejszej niż 0,5 ha, jeżeli jest lub może być użytkowana na cele produkcji rolnej, nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej. Zaznaczyć też trzeba, że – jak wynika z informacji Urzędu Miasta Stołecznego W. udzielonej w oparciu o zapisy perspektywicznego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego (...). W. zatwierdzonego uchwałą nr (...) Rady Narodowej (...). W. z dnia 06 grudnia 1982 r.– w dacie śmierci C. M. działka o numerze (...) zlokalizowana była w strefie funkcjonalnej (...) (...) o przeważającej funkcji przemysłowo-technicznej, a zatem przeznaczenia rolnego już nie miała.

Reasumując – skoro z dniem 21.11.1945 r. L. i Z. małż. S. utracili na rzecz gminy (...). W. tytuł własności gospodarstwa rolnego leżącego w obszarze tzw. K. S. i składającego się z gruntów oznaczonych numerami (...), (...) i (...) (za wyjątkiem części zawierającej się aktualnie w działce (...), której na datę śmierci C. M. statusu gospodarstwa rolnego – z uwagi na powierzchnię i przeznaczenie przypisać nie można, o czym mowa była w akapicie poprzednim), to nie można przyjąć, by w skład spadku po L. S., a następnie J. M. i C. M. gospodarstwo rolne wchodziło.

Konstatacji powyższej nie zmienia okoliczność, że postanowieniem z dnia 14 września 1976 r. w sprawie I Ns 746/76 Sąd Rejonowy w Jaśle stwierdził, że spadek po Z. S. (żonie L. S.), zmarłej dnia 05.12.1974 r. w F., ostatnio stale zamieszkałej w F., nabył Skarb Państwa, zastrzegając jednocześnie że uprawnienie do dziedziczenia gospodarstwa rolnego po ww. posiadają: na podstawie testamentu z dnia 31.01.1973 r. J. L. (2) w 2/4 części i na podstawie ustawy O. S. i E. N. po 1/4 części ani też okoliczność, że postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie I Ns 721/12 Sąd Rejonowy w Stalowej Woli stwierdził, że w skład spadku po J. M., zmarłej dnia 03.12.1977 r. w S., ostatnio stale zamieszkałej w S., na podstawie ustawy nabyli dzieci: W. D., Z. M. i C. M. po 1/3 części, w tym wchodzące w skład spadku gospodarstwo rolne i wreszcie okoliczność, że postanowieniem z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie I Ns 290/13 Sąd Rejonowy w Stalowej Woli uzupełnił prawomocne postanowienie tego Sądu z dnia 30 sierpnia 1990 r. w sprawie I Ns 280/90 w przedmiocie spadku po W. D. w ten sposób, że stwierdził, że wchodzące w skład spadku gospodarstwo rolne położone w W. na podstawie testamentu nabyła w całości D. D.. Postanowienia te stwierdzają bowiem uprawnienia do dziedziczenia na podstawie stanów faktycznych istniejących na datę śmierci poszczególnych spadkodawców (Z. S., J. M., W. D.), które są odmienne od daty śmierci C. M.. Za decydujący dla rozstrzygnięcia sprawy niniejszej uznać zaś należało stan faktyczny z daty śmierci C. M. właśnie. Stąd też za zbędne i zmierzające jedynie do przedłużenia postępowania uznał Sąd wnioski wnioskodawcy o dopuszczenie dowodu z akt sprawy I Ns 748/76 Sądu Rejonowego w Jaśle, dotyczących stwierdzenia nabycia praw do spadku po Z. S..

Mając wszystko powyższe na uwadze uznał Sąd, że nie zachodzą podstawy do uzupełnienia postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 17 lutego 1988 r. w przedmiocie stwierdzenia nabycia praw do spadku po C. M. w oparciu o art. 677 § 3 kpc. Stąd też orzeczono jak w pkt 1 postanowienia.

O kosztach postępowania (pkt 2 postanowienia) orzeczono z mocy art. 520 § 1 kpc.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł wnioskodawca, zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania:

a) art. 233 § 1 kpc przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na błędnej ocenie, że:

- z dniem 21.11.1945 r. L. i Z. małż. S. utraciło na rzecz gminy m.st. W. tytuł własności gospodarstwa rolnego leżącego w obszarze tzw. (...) składającego się z gruntów oznaczonych numerami (...), (...) i (...) w sytuacji, gdy małżeństwo S. nie posiadało działki o nr (...), a Postanowienie (...) w W. z dnia 25 lipca 1977 r. i wnioski (...) Dzielnicowego W. – W. z dnia 30.05.1977 r. zostały wydane po dacie śmierci zarówno L. S., jak też jego małżonki Z. S., przy czym Sąd w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku po Z. S. ustalił, że „spadkodawczyni pozostawiła

nieruchomość rolna o obszarze ponad 2 ha na terenie byłego powiatu (...) -K. S.", którego - z oczywistych względów stosowna część - udział tej spadkodawczyni po L. S. przeszedł na własność Skarbu Państwa,

- grunty wchodzące w skład gospodarstwa rolnego (...) w roku 1945 w zdecydowanej części leżały w granicach (...). W. w sytuacji, gdy wnioskodawca wskazywał, że dopiero w 1951 r. wieś B., wchodząca poprzednio w skład gminy B. została -wraz z innymi (...) miejscowościami (wsie) - przyłączona do W. w wyniku nowego podziału administracyjnego stolicy,
- L. i Z. małż S. utracili własność wszystkich gruntów wchodzących w skład tzw. K. S., a w konsekwencji także spadkodawca C. M. na podstawie postanowień Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa z dnia 19 listopada 1993 r. oraz z dnia 20 września 2001 r. w sytuacji, gdy księga K. S. uległa zniszczeniu, a ww. dokumenty zostały wydane po dniu otwarcia spadku po C. M., przy czym postawą założenia Kw (...) (ww. postanowienie z 19.11.1993 r.) była decyzja Wojewody (...) z dnia (...), znak (...) (...).(…), a drugie z wymienionych orzeczeń wskazuje podstawę wpisu dotyczącą działki o nr E.. (...), w sytuacji, gdy małż. S. byli właścicielami na podstawie aktu notarialnego z dnia (...)r. Rep. (...)—nieruchomości rolnej oznaczonej nr (...),

b) art. 233 § 1 kpc i art. 328 § 2 kpc przez pominięcie w ocenie faktycznej okoliczności, iż dekret z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze(...)nie objął gospodarstwa rolnego (...) małż. S. z uwagi iż dopiero w 1951 r. grupa wsi (w tym B.) została przyłączona do obszaru W. wyniku nowego podziału administracyjnego stolicy,

c) art. 365 § 1 kpc przez niezastosowania w sytuacji, gdy inne sądy w zakresie tego samego gospodarstwa rolnego o nazwie (...), stanowiącego własność L. i Z. małżeństwa S. ustaliły, że w skład spadku po zmarłych spadkobiercach L. S. wchodzi gospodarstwo rolne, tj. zarówno w postępowaniach o stwierdzenie nabycia spadku po Z. S. (zm. 5 grudnia 1974 r.) oraz po J. M. (zm. 03.12.1977 r.), jak i po W. D. (zm. 21 sierpnia 1989 roku spadkobierczyni J. M.), czyli po śmierci C. M.,

d) art. 217 kpc w zw. z art. 227 kpc poprzez oddalenie wniosku dowodowego z akt sprawy I Ns 748/76 Sądu Rejonowego w Jaśle, dotyczący stwierdzenia nabycia spadku po Z. S. na okoliczność w skład spadku po C. M. wchodzi gospodarstwo rolne.

e) art. 667 § 2 i 3 kpc w brzmieniu obowiązującym na dzień otwarcia spadku po C. M. poprzez odmowę wydania postanowienia uzupełniającego o dziedziczeniu gospodarstwa rolnego.

Wskazując na powyższe podstawy apelacji wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uzupełnienie postanowienia Sądu Powiatowego w S. z dnia 17 lutego 1988 r. w sprawie sygn. akt I Ns 72/88 w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po zmarłym C. M. wchodzi gospodarstwo rolne położone w W.,
2. ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Suwałkach do ponownego rozpoznania,
3. orzeczenie o kosztach postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

Uczestniczka postępowania B. L. wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację wnioskodawcy należy uznać za bezzasadną.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie i na podstawie tych ustaleń wywiódł słuszne wnioski, które legły u podstaw zaskarżonego orzeczenia, ustalenia te Sąd Odwoławczy uznaje za własne. Także wywód prawny dokonany przez Sąd Rejonowy jest trafny.

Zauważenia wymaga, że wnioskodawca Z. M. nie spełnił żadnej przesłanki określonej w art. 679 kpc do zmiany postanowienia z dnia 17 lutego 1988 r. w sprawie sygn. akt I Ns 72/88.

Zgromadzone w toku postępowania dokumenty, potwierdzają, że nieruchomości w znacznej części objęta była dekretem z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy i w związku z tym nie można uznać, że była gospodarstwem rolnym. A w związku z tym gospodarstwo rolne nie wchodziło w skład spadku po zmarłym C. M..

Potwierdza to także dokumentacja zgromadzona przez Sąd już w postępowaniu apelacyjnym. Dawna K. S., czyli dawna nieruchomości Z. i L. małż. S. o pow. 3,990 ha na datę otwarcia spadku po L. S. nie stanowiła jego własności, albowiem została wywłaszczona. Nadto, na datę otwarcia spadku, jego dawna nieruchomości nie miała charakteru rolnego, lecz przemysłowy tj. nie była gospodarstwem rolnym. K. S. - po wywłaszczeniu - w części została zabudowana infrastrukturą Przedsiębiorstwa Państwowego (...), natomiast odnośnie pozostałej części wydana została decyzja z dnia 31 sierpnia 1963 roku o czasowej lokalizacji szczegółowej pod budowę Zakładu produkcji pomocniczej i kierownictwa robót asfaltowych". Po około dwóch latach od wydania w/w decyzji Z. i L. małż. S. wystąpili z zapytaniem o realizację planowanej inwestycji, uzyskując odpowiedź potwierdzającą jej aktualność co najmniej do 31 grudnia 1970 r.

L. S. nie pozostawił na datę otwarcia spadku nieruchomości - była (wywłaszczona) nieruchomości w W. nie miała charakteru rolnego w chwili śmierci Spadkodawcy. Istotny w tym zakresie jest m.in. § 1 zd. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych (Dz. U. 1964.45.304), który in extenso stanowił, że nieruchomości uważa się za rolną, jeżeli jest lub może być użytkowana na cele produkcji rolnej, nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej, chyba że stosownie do przepisów o terenach budowlanych na obszarach wsi albo stosownie do przepisów o planach zagospodarowania przestrzennego przeznaczona została na inne cele, nie związane bezpośrednio z produkcją rolną.

Załączone przez uczestniczkę postępowania do odpowiedzi na apelację pismo Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej W. P. z dnia 04 stycznia 1966 r. (w odpisie wierzycelnym) L. dz. (...) - (...) - jako dokument publiczny - zaświadcza, że „według zatwierdzonego planu zagospodarowania przestrzennego Uchwałą (...) (...) (...)W. z dnia 31.01.1961 r. w/w teren przeznaczony jest pod przemysł i tereny magazynowo-składowe.

Dlatego też uznać należy, że L. S., czyli poprzednik prawny C. M., nie pozostawił po sobie gospodarstwa rolnego, gdyż po pierwsze mocą decyzji wywłaszczeniowej utracił wraz z małżonką Z. S. własność nieruchomości tj. utracił jej własność; ponadto na datę otwarcia spadku jego dawna nieruchomości nie miała charakteru rolnego, lecz przemysłowy tj. nie była gospodarstwem rolnym.

Co istotne, treść wniosku o zmianę postanowienia spadkowego dowodzi, iż Wnioskodawca dąży do uzyskania większego udziału w spadku, tymczasem zarówno sam zwrot w naturze bądź wypłata ekwiwalentu (w trybie ustawy o gospodarce nieruchomościami) nie następują stosownie do rozstrzygnięcia o dziedziczeniu gospodarstwa rolnego, lecz na zasadach dziedziczenia ogólnego.

Powyższe dokumenty potwierdzają, że stanowisko Sądu Rejonowego było trafne. Dlatego też podnoszone przez skarżącego zarzuty apelacyjne nie są trafne. W szczególności zauważenia wymaga, że Sąd nie naruszył art. 233 kpc

Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie Sądu w tym zakresie. W szczególności

skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył Sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je). Tymczasem skarżący przedstawił swoją wersję zdarzeń, która nie ma pokrycia w dowodach obiektywnie istotnych. Dlatego też nie można stwierdzić, iż Sąd naruszył art. 233 kpc.

Wbrew odmiennej opinii skarżącego uzasadnienie postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach spełnia wymogi nałożone art. 328 § 2 kpc, bowiem zawiera wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł i wyjaśnił przyczyny pominięcia innych dowodów oraz wyjaśnił podstawy prawną postanowienia z przytoczeniem przepisów prawa.

Również niezasadny jest zarzut naruszenia art. 365 § 1 kpc. W postępowaniu nieprocesowym prawomocne orzeczenie co do istoty sprawy korzysta w zasadzie z powagi rzeczy osądzonej. Od zasady tej kodeks postępowania cywilnego wprowadza wyjątki. Prawomocne postanowienie orzekające co do istoty spraw może być zmienione lub uchylone jeśli przepis szczególnie tak stanowi. Gdy zaś idzie o prawomocne postanowienia oddalające wniosek sąd może je zmienić w razie zmiany okoliczności sprawy (art. 523 kpc). Należy jednak zauważyć, że Sąd I instancji wydane postanowienia w innych sprawach spadkowych brał pod uwagę, co znalazło swoje odzwierciedlenie w poczynionych ustaleniach. Należy jednak pamiętać, że te postanowienia wiążą co do swojej treści, tzn. m.in. co do osoby spadkobiercy i udziału jaki na niego przypadł. Należy jednak pamiętać, że Sąd wydając orzeczenie w sprawie z wniosku o stwierdzenie nabycia spadku badał prawo obowiązujące w dniu śmierci spadkodawcy i przedmioty spadkowe (które mają znaczenie w przedmiotowej sprawie) należące do konkretnego spadkodawcy. A daty zgonów poszczególnych spadkodawców i posiadany przez nich majątek we wskazywanych orzeczeniach są inne. Dlatego rozstrzygnięcie w innych sprawach nie może przekładać się na rozstrzygnięcie w sprawie niniejszej. Dlatego też Sąd zasadnie oddalił wnioski dowodowe dotyczące żądania akt innej sprawy nieprocesowej. Nie można więc tym samym mówić o naruszeniu art. 217 kpc w zw. z art. 227 kpc.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, nie ma podstaw do zmiany orzeczenia Sądu I instancji.

Stąd też na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, apelacja wnioskodawcy jako nieuzasadniona, podlegała oddaleniu.